

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 36 (476)

Субота, 11 вересня 1976 р.

Ціна 2 коп.

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

СЛАВНИЙ РІД ВІЙСЬК

Чудова історія радянських танкових військ нерозривно зв'язана з іменем великого Леніна і розпочинається з перших днів Великої Жовтневої Соціалістичної революції.

Формування бойових підрозділів і частин Червоної Армії розпочалося навесні 1918 року. Їх оснащували бронепоездами і броньованими автомобілями, що дісталися від царської армії, а також машинами, випуск яких було організовано за ініціативою місцевих партійних організацій на Сормовському, Путилівському, Іжорському та Коломенському заводах.

Один тільки Іжорський завод у

1918 році, наприклад, випустив 115 автомобілів і відремонтував 43 бронепоезди. Особовий склад загонів підбирали з передових робітників.

Перший радянський танк вийшов з воріт заводу «Красное Сормово» 31 грудня 1920 року. Його назвали «Борець за свободу товаришів».

Вагомий внесок у розгром фашистських загарбників зробили наші танкісти. У період Великої Вітчизняної війни не було жодної крупної операції, в якій не брали б участі танки.

За мужність і героїзм, проявлені на фронтах Великої Вітчизняної війни, 250 тисяч наших танкістів нагороджено орденами і медалями, 1142 з них присвоєно високе звання Героя Радянського Союзу, 16 — двічі.

Вперше країна святкувала День танкістів 8 вересня 1946 року. В той день через Червону площу пройшла бойовим маршем Гвардійська Кантимірівська танкова дивізія.

БІЛЬШЕ ХЛІБА БАТЬКІВЩИНІ!

Житомирська, Івано-Франківська області і Хабаровський край успішно виконали підвищені зобов'язання по продажу хліба державі

Розгорнувши масове змагання за втілення в життя рішень XXV з'їзду партії, підтримуючи патріотичний заклик кубанських хліборобів, протипоставивши примхам природи високу організованість і майстерність, трудівники сільського господарства Житомирської, Івано-Франківської областей і Хабаровського краю виростили добрий урожай, якісно провели збирання і засипали зерна в засіки Батьківщини значно більше від плану і попередніх зобов'язань.

На хлібоприймальні підприємства Житомирської області надійшло понад 240

тис. тонн хліба. План продажу гречки і проса буде також виконано.

Трудівники сільського господарства Івано-Франківської області продали державі понад 60 тис. тонн хліба.

На заготівельні пункти Хабаровського краю доставлено 23 тис. тонн зерна.

Господарства цих областей і Хабаровського краю забезпечені насінням озимих і ярих культур, розширюють посіви озимих, ведуть підняття зябу, вживають додаткових заходів для виконання планів заготівлі кормів, борються за виконання зобов'язань по виробництву і заготівлі усіх продуктів сільського господарства.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації продукції підприємствами системи УТОГ

за вісім місяців 1976 року
(в тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	Фактичне виконання	Процент виконання
Лубенське	1714	1906	111,2
Білоцерківське	2476	2664	107,6
Кам'янське	1621	1732	106,8
Полтавське-1	2574	2744	106,6
Донецьке			
виробниче об'єднання «Електромагіт»	4216	4485	106,4
Харківське-1	1256	1337	106,4
Єнакіївське	598	636	106,3
Полтавське-2	775	823	106,2
Херсонське	1264	1339	105,9
Львівське-2	2979	3148	105,7
Чернігівське	2692	2840	105,5
Львівське-1	3667	3867	105,4
Харківське-2	4660	4897	105,1
Черкаське	1083	1136	104,9
Запорізьке	3092	3238	104,7
Житомирське	2461	2575	104,6
Лебединське	519	543	104,6
Бродівське	1175	1227	104,4
Комунарське	921	960	104,2
Київське			
дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	4638	4819	103,9
Конотопське	3230	3354	103,8
Артемівське	2185	2263	103,6
Сумське	1026	1062	103,5
Львівське			
петровське	1797	1859	103,4
Одеське			
виробниче об'єднання УТОГ	3407	3523	103,4
Ужгородське-2	2501	2574	102,9
Івано-Франківське	4340	4465	102,9
Ужгородське-1	725	745	102,8
Ворошиловградське	2221	2271	102,2
Кіровоградське	830	846	101,9
Сімферопольське	1063	1083	101,9
Ровенське	660	672	101,8
Миколаївське	542	551	101,7
Садгірське	2160	2197	101,7
Вінницьке	1453	1470	101,2
Чернівецьке	1373	1385	100,9
Дрогобицьке	914	947	100,6
ВСЬОГО:	76481	79913	104,5

(ТАРС)

По Радянській Україні

ШАХТАРСЬКА ІНІЦІАТИВА

Рахунок вугілля, відправленого на-гора з початку року додатково до завдання, на шахті «Східна» в Донецьку досяг ста тисяч тонн. Успіхові великою мірою сприяло те, що в колективі поведи рішучу боротьбу з відстаючими. Кращі взяли шефство над тими, у кого справи йшли погано. Тепер на підприємстві всі дільниці і бригади працюють з перевиконанням завдань.

Немає відстаючих і в колективах восьми інших великих шахт виробничого об'єднання «Донецьквугілля». Підтягуючи всіх до рівня передовиків, гірники Донецька, які виявили разом з нафтовиками Тюмені і енергетиками Москви патріотичну ініціативу по збільшенню енергоресурсів країни, підвищують темпи зростання видобутку палива. Натхненні привітаннями товариша Л. І. Брежнєва, шахтарі довели надплановий видобуток до 10—11 тисяч тонн за добу.

ЕЛЕКТРОННИЙ ДІАГНОЗ

Одержати повну інформацію про стан усіх вузлів тепловоза при черговому технічному огляді дає змогу комплекс електронних приладів, створених спеціалістами Харківського інституту інженерів залізничного транспорту. Цим устаткуванням оснащено першу в країні поточкову лінію технічної діагностики, яка діє в локомотивному депо станції Основа. Десятки датчиків, з'єднаних з різними системами потужної машини, повідомляють на пульт управління про найменші несправності.

МІКРОБИ «ДОБУВАЮТЬ» МЕТАЛ

Корисну роботу знайшли для мікроорганізмів учні Дніпропетровського універси-

тету. Із колекції, яка налічує понад 400 культур, зібраних у ґрунті і водоймах, вони виділили найбільш активні і примусили їх переробляти марганцеву руду. Цю руду звичайно збагачують на спеціальних фабриках, видаляючи з неї домішки. І все ж у ній залишається значна частина шкідливого фосфору.

Процес повного видалення фосфору дослідники «доручили» мікроорганізмам. Вони змішали концентрат з рідиною, яка містить бактерії і поживний склад без необхідного для них фосфору, примусивши мікробів шукати собі їжу в руді. За 25—30 годин діяльності мікроорганізмів сполуки фосфору розчиняються, потім видаляються з концентрату.

«МИ — РАДЯНСКИЙ НАРОД»

Кінофестиваль під таким девізом почався в кінотеатрах, Будинках культури і клубах, Івано-Франківської області. У великій програмі, розрахованій на три місяці, крім художніх творів, — документальні і публіцистичні стрічки, які розповідають про партію Леніна, розквіт нашої багатонаціональної Країни Рад, республік-сестер, переваги радянського способу життя.

Особливий інтерес викликають фільми «Ми — радянські», «Золотий ювілей Союзу РСР», «Іду дорогою віку», «Спадкоємці», «Важкі дороги миру», «П'ять пісень про комуністів» та ряд інших. Велику популярність у глядачів мають стрічки про роботу історичного XXV з'їзду Компартії України.

(РАТАУ)

Наш коментар

ТЕХНІКА ПОБУТУ СЬОГОДНІ І ЗАВТРА

Нелегко уявити міську вулицю, яка складається виключно з різних майстерень, ательє, пунктів хімічестки, перукарень, пралень. І однак по такій «вулиці» зможуть зробити прогулянку москвичі і гості столиці в одному з павільйонів парку «Сокольники», де з 2 по 15 вересня проходить міжнародна виставка «Комунальне і побутове обладнання» — «Інтерпобутмаш-76». Один з двох павільйонів, в яких розмістяться радянська експозиція, дасть змогу спеціалістам і відвідувачам познайомитися з новою технікою, покликаною зробити зручнішим побут мільйонів людей.

— На цій виставці фірми, підприємства і організації 21 країни демонструють найбільш передову техніку і технологію галузі, — сказав кореспондентів ТАРС на-

чальник проектно-конструкторського бюро Академії комунального господарства імені К. Д. Памфілова В. А. Минаєв-Цікановський. Найбільшою буде експозиція нашої країни. Понад три тисячі її експонатів розміщено на площі майже одинадцять тисяч квадратних метрів. Експонати підготували працівники заводів, фабрик, науково-дослідних інститутів, конструкторських і технологічних бюро більш як 40 міністерств і відомств.

Навіть самі ці цифри переконливо свідчать про те, яка велика увага приділяється в нашій країні розвитку машинобудування для служб побуту. Техніка цього призначення різноманітна — від домашніх електроприладів до велетенських систем по очищенню стічних вод, від апаратури для фабрик-пралень до агрегатів по

прибиранню міських територій і техніки озеленення вулиць і площ.

Москва вдрує стає місцем проведення міжнародного огляду такої тематики. Перша така виставка відбулася у радянській столиці в 1968 році. Природно, що з того часу в галузі комунального і побутового машинобудування досягнуто значного прогресу.

У «Інтерпобутмаш-76» є істотні відмінності від попередньої виставки. Кожен з її тематичних розділів передбачає, зокрема, показ ефективних засобів захисту навколишнього середовища. В радянській експозиції, наприклад, буде представлена техніка санітарної очистки міських територій, устаткування для боротьби з димами і шумом.

Великий інтерес спеціалісти багатьох країн виявляють до питань

управління житлово-комунальним господарством. У цій галузі в СРСР, де швидко зводяться великі житлові масиви, ростуть нові впорядковані міста і селища, нагромаджено цінний досвід, наприклад, у Свердловську, Челябінську і ряді інших індустріальних центрів успішно діють автоматизовані системи управління житловим фондом. У десятках міст електроніка допомагає регулювати роботу транспорту і торговельних підприємств.

XXV з'їзд КПРС поставив перед народним господарством великі завдання, розв'язання яких сприятиме дальшому підвищенню добробуту радянських людей. Складовою частиною цієї роботи є вдосконалення комунальних і побутових служб. Узагальнити передовий досвід, нагромаджений у цій справі, краще використати нову техніку допоможе «Інтерпобутмаш-76».

З досвіду ЗМАГАННЯ СПРАВА—ТВОРЧА

Колектив Кам'янець-Подільського УВП з перших днів десятиріччя взяв високі виробничі темпи. За вісім місяців 1976 року понад встановлене завдання додатково реалізовано робочого спеціального на 111 тисяч карбованців, значно зросла продуктивність праці швейників, підвищилась якість їх продукції.

Що забезпечило трудовий успіх колективу? Про це йде мова у статті, яку ми пропонуємо нижче.

У минулій п'ятирічці на нашому підприємстві чимало зроблено для того, щоб забезпечити сьгодні високопродуктивну роботу. Оновлено швейне устаткування на 100 процентів, у виробництво впроваджено, зокрема, двоголкові машини 252 і 237 класів, а також поясну машину. Крім того, введено секційний потік та інше.

Велику увагу приділяє адміністрація, партійна та первинна організація УТОГ, місцевий комітет організації змагання на підприємстві. Соціалістичне змагання — це творча справа трудящих, але разом з тим це не якийсь автоматичний процес, а такий, що підлягає науковому управлінню.

Основою наукової організації змагання, як відомо, є державний план. Зобов'язання, які раніше розроблялись після затвердження планових завдань, тепер, здебільшого, складаємо разом з проектом виробничого плану на наступний рік. Боротьба за виконання плану нині зливається воедино з боротьбою за виконання соціалістичних зобов'язань.

З цією метою на підприємстві розроблено умови соціалістичного змагання між бригадами і дільницями на рік, що спрямовані на під-

вищення творчої активності робітників в боротьбі за дострокове виконання плану першого року десятиріччя, підвищення продуктивності праці, збільшення випуску високоякісної продукції й одержання високого прибутку.

Які показники враховуємо при підрахунку балів для визначення переможця?

Перш за все беремо до уваги виконання виробничого плану з урахуванням ритму роботи по декадах в кількісному і сумарному вираженні, зниження процента випуску виробів другим сортом, відсутність зауважень на погану якість з боку комісії по якості, а також відсутність наявності робітників, що не виконують норм виробітку.

Крім цього, враховуємо відсутність порушень трудової дисципліни і громадського порядку (сюди входять прогули, запізнення, передчасне припинення роботи, хуліганство на вулиці і т. д.); дотримання доброго санітарного стану на дільниці, відсутність пропусків занять технічного навчання і вечірньої школи без поважних причин, дотримання ліміту повернення виробів на виправлення, а та-

кож участь у громадському житті колективу підприємства.

Яку кількість балів нараховуємо за показниками?

За виконання плану виробництва — 5 балів. В 1975 році був пункт, коли за кожен процент перевиконання плану ставили один бал. У цьому році такого пункту немає. Аналіз роботи показав, що кількість повернення на виправлення зменшилась в три рази, поліпшилась якість продукції.

За 0,1 процента зниження випуску виробів другим сортом нараховуємо один бал; за відсутність зауважень на погану якість — п'ять балів максимум; за відсутність на дільниці робітників, що не виконують норм виробітку — п'ять балів; за санітарний стан при оцінці «відмінно» — п'ять балів, «добре» — чотири бали. За відсутність порушень трудової дисципліни — п'ять балів, а за відсутність пропусків занять технічного навчання — п'ять балів.

За кожен випадок невідвідування вечірньої школи знімається один бал (але не більше десяти балів), а за дотримання ліміту повернення виробів на виправлення — чотири бали. За участь у громадському житті колективу підприємства — чотири бали.

При невиконанні одного з цих пунктів бригада знімається з обговорення для присудження призового місця за підсумками соціалістичного змагання.

Крім бухгалтерських даних, відомості по вечірній школі подає заступник директора, про порушення трудової дисципліни доповідає інспектор по кадрах, зауваження про погану якість виносить інженер з якості, а щодо виконання денних завдань — нормувальник.

Готує матеріали представник адміністрації, потім до десятого числа на об'єднаному засіданні місцевого комітету, первинної організації УТОГ і адміністрації розглядають підсумки роботи за місяць.

За найбільшою кількістю балів присуджуються три призових місця. За перше місце — перехідний Червоний прапор і грошова премія, за друге і третє місця — грошова премія в залежності від кількості працюючих.

Підсумки індивідуального соціалістичного змагання підводимо один раз за квартал. При виконанні всіх пунктів присвоюємо звання «Кращий робітник за професією».

Конкретне керівництво і своєчасне підведення підсумків соціалістичного змагання дало можливість налагодити ритм роботи в бригадах і на дільницях, покращити трудову дисципліну. Досить сказати, що в 1974 році було 12 прогулів, в 1975 — лише один, а за вісім місяців 1976 — жодного.

Переможцями в соціалістичному змаганні найбільше за всіх виходили бригади № 1 і № 2, де майстрами Зіновій Мисько та Ельвіра Васильєва. На прикладі цих колективів ми вчимо інші бригади.

Майстрові дільниці Е. А. Васильєвій присвоєно звання «Май-

стер II класу». Вона багато років керує колективом, має господарське око, любить, щоб на дільниці була чистота і порядок. Е. А. Васильєва добре орієнтується у виконанні плану бригадою, вивчила людей і знає їх можливості.

Високих результатів в соціалістичному змаганні досягаються робітниця Світлана Миколайчук, Марія Кулик, Надія Ярославська, ветеран праці Емма Вальцер, молоді робітниця Галина Чинник, а також Марія Мисько та ряд інших.

Велику допомогу в організації соціалістичного змагання надає нам Хмельницький облвідділ УТОГ. На виїзних засіданнях президія облвідділу заслуховує питання, що стосуються організації соціалістичного змагання серед бригад і дільниць, а також виховної роботи, стану раціоналізації на підприємстві. Працівники облвідділу УТОГ часто бувають в гуртожитку УВП, цікавляться як живуть люди, які в них запити.

За ініціативою облвідділу УТОГ план роботи Будинку культури тісно пов'язаний з планом роботи підприємства. Багато заходів проводиться спільно з Будинком культури. Однак, цієї роботи ще недостатньо. Треба краще організовувати дозвілля трудящих у вихідні дні.

Перед нашим колективом у десятиріччя стоять великі завдання, але робітники настроєні бойовою і сповнені рішучості виконати накреслені трудові рубежі.

Г. МИГАЛЬ,
директор Кам'янець-Подільського УВП.

Робітниця Полтавського УВП-1 Любов Васильєва (на знімку праворуч) виконує по дві швейні операції. Змінні норми її виробітку становлять до 200 процентів.

Своїми виробничими секретами Л. В. Кузнецова щедро ділиться з молодією швеєю Оленою Павловою.

Фото И. МІНДЕЛЯ.

РУБЕЖІ ДЕСЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ

БЛОКИ «МАШИННОЇ ПАМ'ЯТІ»

На київському заводі електронних обчислювальних і керуючих машин почався серійний випуск «блоків пам'яті» М-400. Вони призначені для автоматизованої системи управління технологічними процесами, здійснення спеціальних наукових експериментів, виконання ряду складних інженерних операцій.

М-400 набагато надійніша і досконаліша від своїх попередниць. Вона може розв'язувати завдання підвищеної складності. А підключення до машини ряду додаткових блоків, екранного пульта, пристроїв зовнішньої пам'яті на магнітних дисках дає змогу розширити і без того широку сферу її застосування.

Отже, в родині вітчизняних ЕОМ — поповнення. Виробничники, випробувачі, конструктори, вчені, економісти одержують у своє розпорядження нову відмінну машину. Одержують на початку п'ятиріччя. І це показово. Адже на XXV з'їздові КПРС підкреслювалось, що в найближчі роки повсюдно в народному господарстві має розширитися використання «блоків машинної пам'яті», а також автоматизованих систем управління, радіоелектронної апаратури, різних швидкодіючих пристроїв.

Чим викликана постановка такого завдання?

Без сучасних ЕОМ, приладів, радіоелектронної апаратури, лазерної та іншої найновішої техніки немислимо оснащення промисловості прогресивними видами устаткування, неможливе широке впровадження прогресивних технологічних процесів, застосування ефективних систем контролю за якістю продукції. Все це, а також необхідність рішучого вдосконалення систем управління народним господарством, що потребує дальшого підвищення ефективності АСУ, ставить перед радіо- і електронною промисловістю, приладобудуванням, точним машинобудуванням серйозні і відповідальні завдання. І вони в нинішньому п'ятиріччі розв'язуватимуться. Так, випуск приладів і засобів автоматизації намічається збільшити в 1,6—1,7, а засобів обчислювальної техніки — в 1,8 раза. Багато уваги приділяється підвищенню якості створюваної техніки.

Якщо говорити про основні види виробів, які сходять з конвеєрів наших підприємств, то серед них треба назвати виробництво універсальних і керуючих обчислювальних комп-

лексів, периферійного устаткування, приладів реєстрації і передачі інформації для АСУ технологічними процесами, для розв'язання в різних галузях народного господарства як оперативних завдань, так і завдань «стратегічного порядку». Значне місце відводиться випуску електронно-клавішних машин, касових апаратів, ваговимірювальної техніки. Ми розпочнемо промислове виробництво приладів програмного управління для автоматичних маніпуляторів.

Як бачимо, плани на нинішню п'ятирічку в галузі розвитку радіоелектроніки, обчислювальної техніки намічено обширні. І не випадково. Це цілком і повністю відповідає взятій партією курсу на випереджаюче зростання галузей, які в найбільшій мірі визначають технічний прогрес і ефективність народного господарства.

Зроблено буде немало. Свій вклад у збільшення випуску, поліпшення якості і підвищення ефективності автоматизованих систем управління, обчислювальних машин та іншої дуже потрібної народному господарству продукції внесуть працівники промисловості України. Назвемо лише одну цифру. В п'ятиріччі в республіці планується освоїти серійне виробництво 5,5 тисячі нових видів машин, апаратів, приладів, різного устаткування. Вдумаємося: 5,5 тисячі. Це значить, що в нинішньому п'ятиріччі лише в Українській РСР щодня народжуватиметься кілька нових видів машин, приладів, апаратів.

(ПАТАУ).

ПЛЕЧЕ НАУКИ

ПОЗИТИВНИЙ МІНУС

Є в Харкові свій полюс холоду. Розміщується він у Фізико-технічному інституті низьких температур АН УРСР. Багато дивовижного постає перед поглядом того, хто потрапляє в його лабораторії, туди, де спеціалісти експериментують з майже космічним «морозом». На випробному стенді — великий електродвигун. Його обмотки вміщені в своєрідний термос і занурені в рідкий гелій з температурою мінус 269 градусів за Цельсієм. В цих умовах проводи з особливих сплавів стають надпровідними. Струм «тече» по них без втрат енергії. Мотор явно не богатирський усього 100 кіловат.

Однак — це реальний зразок незвичайної економічності електромашин, про необхідність розробки яких йшлося на XXV з'їздові КПРС. З часом стеля одиничної потужності таких електродвигунів піднімається до... 200 тисяч кіловат. До того ж вони будуть у 7—8 разів легші від своїх звичайних «побратимів». При масовому виготовленні нових електромашин

країна може зберегти колосальну кількість металу.

А ось — криозонди, апарати для застосування низьких температур в медицині. Їх сконструювали фізики разом з лікарями. За допомогою цієї оригінальної апаратури в обласній стоматологічній лікарні на виконання ряду операцій потрібно лише кілька секунд: без болю, крові і скальпеля. Пациєнт сідає в крісло. Лікар ставить діагност — потрібне оперативне втручання. До пухлини на яснах підводиться тонка голка криозонда — апарата, схожого на пістолет, в рукоятці якого розташований балон із зрідженим газом. Натиск курка — і з кінчика голки вистрілює тонюсенький струмінь азоту. Вогнище уражене протягом кількох секунд заморожується до температури 130—150 градусів, а потім поступово відтає. Через десять-двадцять днів уражені тканини відторгаються і настає повне одужання, причому не залишається рубців і деформацій.

Стоматологічні криозонди створено вперше в країні. Після державних технічних і клінічних ви-

пробувань у провідних лікувальних установах Харкова, Москви, Києва їх рекомендувало Міністерство охорони здоров'я СРСР для промислового виробництва.

Багато «професій», корисних людині, «навчили» холод харківські вчені. На Богодучівському м'ясокомбінаті введено в експлуатацію цех, де м'ясо заморожується рідким азотом. Час такої операції скорочується в десять разів. Продукт зберігає всі якості і не псується протягом дуже довгого часу. А тепер у спеціалістів нова турбота. У співдружності з фізиками і садоводами Молдавії вони працюють над тим, щоб щедрі врожаї персиків, черешні, зеленого горішку можна було б без втрат доставляти в найвіддаленіші куточки нашої країни. У камері рефрижератора створюється туман з рідкого азоту, і фрукти, незважаючи на тривалу подорож, залишаються такими, ніби їх щойно зняли з дерева.

У минулій п'ятиріччі від впровадження розробок колективу інституту народне господарство одержало майже 45 мільйонів карбованців економії.

О. ГОНЧАРОВ,
В. НАТ.

Токар Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» Степан Гергель систематично перевищує змінні норми виробітку і видає продукцію тільки високої якості.

На знімку: С. Гергель за роботою.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ОЩАДЛИВО

Добре потрудилися мебельники Ужгородського УВП-1. З початку першого року десятиріччя колектив підприємства виготовив і реалізував на 20 тисяч карбованців виробів більше, ніж було передбачено плановим завданням.

Серед виробничих колективів УВП-1 в соціалістичному змаганні відзначилася бригада фарбувальників меблів, яку очолює Василь Васильович Грубинка. Цей колектив у 1976 році вже заощадив 289 кілограмів фарби і 800 кілограмів мікрошпатлявок.

В індивідуальному змаганні відратних трудових показників домоглися: верстатник Калина Лопіт, столяр Іван Грига, оздоблювальники меблів Ганна Любачевська та багато інших. Вони систематично перевищують доведені норми виробітку і видають продукцію тільки високої якості.

М. МИКОЛАЄНКО.

ТВОРЦІ АВТОМОБІЛІВ

На початку нинішнього року завод «Комунар» випустив мільйонний автомобіль «Запорожець». За високі виробничі показники, досягнуті в соціалістичному змаганні та активну участь у випуску мільйонного автомобіля, було відзначено й групу глухих робітників, що, як і в дев'ятих п'ятиріччя, впевнено несуть трудову вахту.

В конструкторсько-експериментальному цеху працюють слюсарі В. Є. Наджос та В. В. Курдас. Як і в минулі роки вони система-

тично перевиконують виробничі завдання по випуску багатьох деталей та вузлів до експериментальних автомашин, здаючи свою продукцію лише відмінної якості.

Ударно трудяться також ветеран заводу, швея О. А. Тарасова, що дає півтори норми за зміну; наждачник ливарного цеху № 2 Є. Г. Конопленко; слюсарі В. Г. Колесник з складального та В. Г. Головка — з інструментального цеху № 2. В. Головка домігся не тільки виконання змінних завдань на 150 процентів, а й здає продукцію з особистим клеймом.

Доброю славою на підприємстві користується й різальник металу заготівельної дільниці К. М. Коваль, якого за високі трудові показники нагороджено орденом «Знак Пошани». Слюсар-складальник Л. П. Мягков за час роботи на заводі навчив своєї професії кількох молодих робітників. Він одержав право здавати деталі з особистим клеймом.

Втілюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС, автомобілебудівники компактної групи УТОГ заводу «Комунар» змагаються за те, щоб «Запорожці» були ще кращими й надійнішими, а десята п'ятирічку виконати достроково.

М. РОТТО,
старший інструктор-перекладач.
На знімку: швея О. А. Тарасова.

ПОДАРУНОК ДІТЯМ

Першого вересня ц. р. біля нової спецшколи, що виросла на березі Південного Бугу в м. Миколаєві, зібралось 280 хлопчиків і дівчаток, їх батьки, вчителі, представники партійних і радянських органів, будівельники.

Мітинг, присвячений відкриттю новоспорудженої спецшколи-інтернату, відкрив голова Корабельного райвиконкому м. Миколаєва В. А. Білий.

— Держава, громадськість проявляють велике піклування про те, щоб створити всі умови для навчання і всебічного розвитку підрастаючого покоління, — сказав він.

Голова облвідділу УТОГ Н. Д. Сіренко в своєму виступі на мітингу подякував трудівникам будівельно-монтажного управління № 8 тресту «Миколаївжитлобуд», які з честю дотримали даного слова і подарували дітям чудовий

палац науки на 384 чоловіки. Н. Д. Сіренко вручив школі-інтернату пам'ятний подарунок — портрет В. І. Леніна і побажав учителям та учням плідної праці, добрих успіхів у навчанні.

Червону стрічку розрізає голова Корабельного райвиконкому м. Миколаєва В. А. Білий. Лунає перший дзвоник. Школа гостинно відчиняє двері учням і численним гостям, що прибули на її відкриття.

Нова школа-інтернат — це цілий комплекс навчальних та житлових приміщень, господарями яких з першого вересня стали діти. До їх послуг 10 навчальних кабінетів, спортзал, кінозал. На спорудження нової школи-інтернату держава і наше Товариство витратили 960 тисяч карбованців.

П. МАСЛЕННИКОВ,
інструктор Миколаївського облвідділу УТОГ.

В ЦЕНТРАЛЬНОМУ ПРАВЛІННІ УТОГ

БІБЛІОТЕКАМ—МІЦНУ БАЗУ

Організаційний відділ ЦП УТОГ спільно з науково-методичним кабінетом клубної роботи розглянули статтю Г. Безубова «Потрібне комплексне розв'язання», надруковану в «Нашому житті» від 10 липня цього року.

З метою зміцнення матеріальної бази бібліотек нашого Товариства накреслено ряд заходів. Науково-методичному кабінету клубної роботи УТОГ доручено проаналізувати виділення коштів на придбання літератури по кожному обласному відділу з тим, щоб в майбутньому уникнути наявних недоліків у цій справі.

Піднято клопотання перед Міністерством культури УРСР і Державним Комітетом Ради Міністрів УРСР в справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі про прикріплення бібліотек Товариства до обласних бібліотек для комплектування літературою.

В найближчий час бібліотеки будуть забезпечені книгами сумарного обліку фонду і щоденниками бібліотекаря. Що стосується обладнання культзакладів, то оскільки їх приміщення різні за розмірами, замовити стандартне обладнання для них (стелажі, вітрини для книжкових виставок і т. д.) неможливо. Кожен обласний відділ повинен розв'язати це самостійно. Питання про придбання шаф для каталогів намічено підняти перед відповідними організаціями.

При затвердженні кошторисів на 1976 рік облвідділами будуть передбачені кошти для складання систематичного і алфавітного каталогів.

Що стосується розходжень у кількості проведених бібліотеками масових заходів, то в цьому вже зроблено немало. Контрольні цифри по роботі бібліотек, що належать до різних категорій культзакладів, дано в «Положенні про клубну установу і відділ УТОГ відмінної роботи», яке затверджено постановою президії ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки від 22 жовтня 1974 року за № 284/34. Це положення діє вже другий рік. Більш конкретно його буде розроблено в «Положенні про клубну бібліотеку УТОГ» і введено в дію в 1977 році.

МОЛОДЦІ СІМФЕРОПОЛЬЦІ!

Аматори сцени Сімферопольського будинку культури недавно виступили з концертною програмою перед глухими трудівниками м. Ялти.

Перед початком художнього керівник культзакладу Валентина Веселова тепло привітала присутніх, що зібралися того вечора в клубі, а потім розпочалися виступи. В репертуарі гостей були різноманітні жанрові номери — танці, вір-

ші, сценки. Особливо сподобалася присутнім гумореска, яку прочитала Майорова.

Молодці Сімферопольці! — так оцінили концерт члени УТОГ нашого міста. Від імені присутніх завідувача клубом Марія Мойко щиро подякувала учасникам художньої самодіяльності за цікавий виступ.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.
Кримська обл.

З редакційної пошти

ПІДСУМКИ РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО...

Протягом літа на всіх підприємствах нашого Товариства, що випускають одяг, відбулися конкурси на кращу швею-мотористку. Їх проведення сприяло підвищенню рівня професійної майстерності робітниць, поглибленню їх теоретичних знань з технології пошиття та швейного устаткування.

І ось переможці конкурсів на підприємствах зібралися наприкінці серпня в м. Конотопі. Тут, на базі нашого УВП, відбувся республіканський конкурс. Цілком закономірно, що його учасники хвилювались. Для тих, хто прибув до Конотопа в п'ятницю, було організовано екскурсію по підприємству, ознайомлення з машинами, матеріалами і всією обстановкою цеху, де мав проводитись конкурс. Кожній учасниці було надано можливість ознайомитись з машинами в роботі.

В суботу вранці після короткого інструктажу, що його провела старший інженер виробничого відділу ЦП УТОГ Т. Я. Якуба, було проведено жеребкування, визначено склад комісії, а потім в святково прибраному приміщенні швейного цеху розгорнулося гаряче трудове суперництво: хто швид-

ше і краще виконає конкурсне завдання?

Швидко збіг відведений час, завершено пошиття. Члени комісії приступили до виконання своїх обов'язків — визначення якості виробів, підрахунку балів та визначення переможців. А учасники конкурсу тим часом вирушили на екскурсію по місту.

О 18 годині відбувся урочистий вечір, на якому оголосили імена переможців і вручили їм призи.

Перше місце на республіканському конкурсі зайняла швея Дніпропетровського УВП Т. Г. Чурина, що набрала 107 балів.

Друге місце посіла Р. А. Лунегова з Чернігівського УВП (105,95 бала), третє — швея-мотористка Кам'янець-Подільського УВП С. А. Миколайчук (101,3 бала).

Переможці республіканського конкурсу швей-мотористок захищать честь нашого Товариства на міжреспубліканському конкурсі, що відбудеться на Челябінському УВП Всеросійського товариства глухих.

А. ЖОГОВ,
заст. директора Конотопського УВП з навчально-виховної роботи.

АЛЬОШИНИ

Живе у Попасному, Ворошиловградській області, сім'я Альошинів. Іван Іванович і Клавдія Павлівна ось уже більше ніж сорок років виховують молоде покоління.

На початку 30-х років комсомолка Клава Ткаченко навчалася в Київському індустріально-економічному технікумі при НКЗС (Наркомсоцзабезі) у фабрично-заводській групі. Коли в 1934 році відбувся випуск, Клава повернулася додому в Попасну. Там вона познайомилася з першим організатором глухонімих на Донбасі і на Україні П. І. Набоченком. Відчуваючи теплу турботу з боку старших товаришів, вона активно включилася в організацію районного відділу УТОГ. Молода, енергійна, з комсомольським вогником, вона влаштувала глухонімих хлопців і дівчат в школи-інтернати, на роботу.

В роки Великої Вітчизняної війни біда не обминула і хати Альошинів. Сестру Клавдії Павлівни — комсомолку Лїду фашисти після довгих знущань розстріляли, батька тримали в застінках, і звільнила його лише Радянська Армія. Та старенький був настільки слабим, що пожив лише

рік і помер. Клавдії Павлівні та Іванові Івановичу вдалося сховати частину майна клубу і райвідділу УТОГ. А як настали мирні часи, вони знайшли приміщення для клубу і збережене майно повернули туди. Альошину Ворошиловградський обласний відділ УТОГ признає завідуючою клубом, а заодно треба було виконувати обов'язки завідуючої районним відділом УТОГ. Багато сил, енергії віддано справі становлення.

Тепер у світлій, затишній кімнаті клубу завжди багато людей. Сюди особливо тягнеться молодь, адже привітна Клавдія Павлівна кожного зустріне, розпитає, порадить. Тут можна подивитися телевізор, почитати газети, журнали, книги.

Альошини виховали трьох дітей — дві доньки і син працюють на Попаснянському вагоноремонтному заводі, де більше сорока років трудився їхній батько. Обое Альошини мають не одну нагороду і подяку. Тепер вони на заслуженому відпочинку, але й досі займаються громадською роботою.

Л. БЕРШАДСЬКА.
м. Попасна,
Ворошиловградської обл.

ДРУЖБА ЗБАГАЧУЄ НАС

Давня дружба єднає глухих селища Нова Права та м. Олександрії. Ще недавно Новопраський район обслуговувався Олександрійським міжрайвідділом УТОГ. Тепер там своя організація Товариства, але важливі заходи ми часто проводимо разом, бо живемо майже по сусідству. Всього лише 25 кілометрів розділяє селище Нову Прагу та м. Олександрію.

Недавно в Новій Празі відбувся зліт глухих. Для участі в його роботі новопраські запросили і своїх друзів з Олександрії. Разом ми прослухали лекцію про міжнародне становище, яку прочитав працівник Новопраського райкому Компартії України. Потім зустрілися з делегатами X з'їзду УТОГ В. М. Жадовим та Л. К. Овчаренком, які розповіли про роботу з'їзду.

Для учасників зльоту аматори художньої самодіяльності Кіровоградського обласного будинку культури показали цікаву концертну програму.

Через кілька днів після того відбувся зліт глухих та нарада передовиків сільського господарства в Олександрійському клубі. Не забули ми і про своїх сусідів, запросивши їх до себе. Після доповіді та виступів учасників наради було ознайомлено з листом Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежньєва до кубанських хліборобів і прочитано лекцію про міжнародне становище.

Того дня робітничка Олександрія святкувала своє традиційне свято — «День шахтаря». Ознайомитися з нашим містом та його історією до нас приїхали з Полтав-

Спасибі організаторам

Недавно я повернулася з м. Конотопа, де проходив республіканський конкурс за звання «Краща швея-мотористка». Там я виборола перше місце.

Таке досягнення радує і водночас бентежить. Радую тому, що Дніпропетровськ вперше зайняв призове місце, що я виправдала сподівання своїх товаришів по роботі. А трохи бентежно на серці тому, що попереду міжреспубліканські змагання в м. Челябінську. Там мені необхідно закріпити своє досягнення, а суперниці — швеї з багатьох братніх республік — будуть сильними.

І ще хочу сказати про гостинність господарів конкурсу. Вже не вперше доводиться мені брати участь у змаганнях за високу майстерність, але такої гостинності, такого тепла я не зустрічала.

Господарі конкурсу зробили все необхідне, щоб в нас, учасників, був відмінний настрій: добре відрегульовані машини, гумористичні гасла і плакати, привітні усмішки на обличчях господарів і їх готовність в будь-яку секунду прийти на допомогу. І ще море квітів в цеху, де проходило наше суперництво. Одним словом, приймали нас чудово.

Спасибі вам, дорогі конотопчани, за гостинність, за добрий настрій.

Т. ЧУРИНА,
швея Дніпропетровського УВП.

Ветеран праці Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» Марія Федорівна Власова трудиться на головному підприємстві слюсарем-складальником. За досягнуті виробничі успіхи її нагороджено знаком «Ударник дев'ятої п'ятирічки». Нині М. Ф. Власова активно включилася в змагання за дострокове виконання завдань 1976 року. Норми виробітку вона виконує в середньому на 120—130 процентів.

Фото В. ЯКУБЕНКА.

ЧЕРЕЗ ТРИ ДЕСЯТИРІЧЧЯ

Більше двох десятиків років виступає на республіканських шахових турнірах першорозрядниця Тетяна Семенівна Староверова. На весняних змаганнях УТОГ, присвячених XXV з'їзду КПРС, їй було вручено пам'ятний подарунок.

Захоплення шахами прийшло до неї ще в школі. На початку п'ятидесятих років вона стає чемпіонкою області. Відтоді щороку виїздить на турніри УТОГ. Так, у поїздах, і виникла думка — відшукати рідних, яких втратила ще задовго до війни. Шахові турніри проходили по кілька днів, і кожну вільну хвилину Тетяна намагалася використати для пошуків. Приміськими поїздами об'їздила всі навколишні станції, відшукала пристанційний базар, роздивлялася його з усіх куточків. Середнього зросту, ставна, чорноока, Тетяна своїми дивними розпитуваннями викликала у деякого загадкову посмішку. Одного разу її навіть затримала охорона. У такий примітивний спосіб вона прагнула відшукати рідне село, станцію. У своїх невтомних пошуках Тетяна приглядалася до кожного обличчя зустрічних: а може десь промайнуть знайомі дорогі риси батька, сестри, братів.

...Таня проживала у селі, яке знаходилося за кілька кілометрів від залізничної станції. Там працював її батько. Були у неї ще два брати і сестричка. Мачуха, яка замінила передчасно померлу

матір, приторговувала на пристанційному базарі і привчила десятилітню Таню заробляти «овіжку» копійку. Тут подовгу простоявали зустрічні поїзди, а основними покупцями були пасажирі. Минуло вже два роки, як вона втратила слух і поки що ніде не вчилася. У переддень Першотравня 1932 року мачуха залишила Таню за прилавком з десятком саморобних цукерок, а сама, трохи віддалік, торгувала молочними продуктами. Зголодніла Таня непомітно з'їла свій солодкий то-

вар, за який мала виручити гроші і злякалась свого вчинку. Знаючи, що зла мачуха покарає її, а батько, у якого вона завжди знаходила захист, не скоро повернеться, Таня сховалася у тамбурі поїзда, щоб зачекати татуса і заснула. Уже під вечір вона прокинулася, зійшла і стала виглядати батьків паровоз. Та лиш тут збагнула, що станція їй не знайома. Вона з відчаєм заплакала і пересіла на інший поїзд, який повів дівчинку зовсім в протилежну сторону. Так у хаосі залізниць вона зовсім за-

плуталась. А на вокзалі міста Коростень Житомирської області міліція затримала Таню. Замурзану і голодну привезли її до дитячого будинку, звідти до Житомирської школи-інтернату для глухих дітей. Прізвища вона свого не знала і їй дали нове — Коростенська. Знала лише, що звуть її Таня.

У сороковому році Таня закінчує навчання і приїздить до Чернігова. А у війну з чоловіком Олександром Староверовим виїхала до Кемеровської області. Там працювала посудницею у військовому госпіталі, а після розформування повернулася до міста над Десною. Зростила дві дочки. Тепер у кожній своя сім'я.

У 1964 році, після марних самостійних пошуків, Тетяна за порадою молодшої дочки Раї звернулася за допомогою до органів міліції. Однак нічого втішного.

— З усього видно, — тяжко зітхнувши і гірко розплакавшись, сказала вона своєму чоловікові, — дарма я шукаю своїх рідних. Шкода витраченого часу і сил.

— Ну, що ти, — заспокоював її чоловік. — Не треба так переживати. Мабуть твої рідні загинули під час війни.

До заплаканої матері підійшла Рая і притислася до неї.

— Мамо, не плач, а може спробуємо через газету? — запропонувала вона.

— Що ти, доню, — витираючи сльози відказала мати. — Коли ми вже дорослі не в силі щось зробити, то куди тобі.

Та Рая не здавалась.

— Чому? Треба спробувати. В газетах часто пишуть, як рідні знаходять одне одного. От, може, і нам пощастить.

І Рая на кількох сторінках записала розповідь матері, надіслала листа до республіканської газети. З'явилась коротенька замітка. На неї озвався з Харкова Микола Михайлович Волков. Зав'язалося листування і в переддень Першого травня 1968 року брат і сестра зустрілися на вокзалі Чернігова. Рівно через 38 років!

Радість Тетяни Староверової була безмежною. Друзі та знайомі сердечно поздоровляли її. Але найбільш раділа за їхню зустріч Рая.

— Бачте, — говорила вона мало не кожному, — вийшло так, як я казала.

Згодом Тетяна Семенівна з Раєю та Миколою Михайловичем поїхали у Кіровоград до мачухи, потім до рідної сестри Ольги. Там Тетяна впізнала село, стежку, якою вона бігала на станцію, багатьох знайомих. У селі її теж впізнали, дивувалися, вітали.

Нагостювалися і натішилися вони, разом з односельчанами. Потім поїхали до Запоріжжя, до старшого брата Олександра. Було багато сліз, але то були сльози радості, бо таки вдалося відшукати рідних.

Л. СЕМЕНІВ.

На знімку: Тетяна Семенівна Староверова зі своїм братом Миколою.

Фото І. ГАЙСИНСЬКОГО.

м. Чернівці.

НОВИНИ КІНОЕКРАНА

«Ярослав Домбровський»

Полум'яному польському революціонеру, який героїчно загинув на барикадах Паризької комуні, присвячують свій двосерійний кольоровий фільм «Ярослав Домбровський» митці кіностудії «Мосфільм» і творчого об'єднання «Панорама» (Польща). Фільм поставлений Богданом Порембою за сценарієм Юрія Нагібіна.

Головне в цій спільній радянсько-польській роботі — тема революційного інтернаціоналізму, що так яскраво виявився у житті Ярослава Домбровського, який увесь свій талант і військовий досвід без вагань віддав боротьбі за справедливість і загинув в ім'я цієї справедливості.

Ще під час навчання в Петербурзі Домбровський зблизився з групою революційно настроєних офіцерів-поляків. На формування його світогляду мали великий вплив також ідеї російських революціонерів-демократів. Саме тоді зрозумів Ярослав, що свобода і незалежність Польщі тісно пов'язані з долею Росії. Приїхавши до Варшави, він став одним з найактивніших діячів Центрального національного комітету повстанського центру. Це він розробив план, який і було покладено в основу дій на першому етапі польського повстання 1863—1864 років.

14 серпня 1862 року Домбровського було заарештовано. Невдовзі йому вдалося втекти.

Москва. Петербург. Короткий перепочинок, зустрічі з палко коханою Пелагією. Та короткою була щаслива пора їхнього кохання. Дівчина сама обрала свою долю: пройшла через гіркий обряд тюремного вінчання, заслання.

— В основі свій сценарій відповідає історичним фактам, — розповідає Юрій Нагібін. — Цілий ряд подій, які на перший погляд здаються художньою вигадкою, мали місце у житті Домбровського. Образ Ярослава Домбровського створив польський актор Зігмунт Малайович. Роль Пелагії виконує молода польська кіноактриса Малгожата Потоцька.

РЕКОРДНИЙ РІК ЗЕМЛЕТРУСІВ

Земна куля переживає кілька тисяч землетрусів за рік. Найчастіше зустрічаються так звані «непомітні», зареєструвати які можуть лише чутливі сейсмічні прилади.

Зустрічаються і такі, що розпізнаються по легкому деренчанню посуду, тремтінню листя, кімнатних рослин, коливанню води у посудинах. У сейсмічних зонах нерідко трапляються сильні і навіть катастрофічні землетруси. Як наслідок — на земній поверхні з'являються тріщини, інколи величезні, руйнуються споруди, гине чимало людей.

Головною причиною землетрусів є тектонічні рухи, які відбуваються у товщі Землі. Ще у сиву давнину виникло багато легенд, за допомогою яких люди намагалися пояснити причини цього лиха. Але тільки 100 років тому, коли сформувалася сейсмологія — наука про землетруси, було встановлено дійсні причини цих грізних явищ природи.

Проте головної мети — передбачити землетруси — поки ще не досягнуто. Тільки деякі тварини та свійські птахи якось інстинктом передчувують наближення підземних поштовхів. Найчастіше вели-

кі землетруси відбуваються у Тихоокеанській та Середземноморсько-трансазіатській тектонічних зонах.

Нинішній рік, як відзначають експерти ООН, став рекордним за кількістю жертв землетрусів у новітній історії нашої планети. Встановленню цього рекорду сприяв недавній могутній землетрус у північно-східному Китаї. У цьому році в КНР від землетрусів (крім останнього) загинуло майже 24 тисячі чоловік.

Таким чином, 1976 рік приніс більше жертв землетрусів проти 1970-го, який вважався найгіршим у цьому відношенні за останнє сторіччя.

У нинішньому році у світі зареєстровано 22 землетруси, сила яких перевищує 6,5 бала за шкалою Ріхтера.

У нашій країні також є сейсмічні зони. Для них розроблено особливі конструкції будівель та споруд, які мають забезпечувати сейсмічну стійкість. Зусилля радянських геофізиків спрямовані на те, щоб вирішити складну проблему — прогнозування землетрусів.

М. КОШЕЧКОВ,
(АПН).

В рішеннях XXV з'їзду КПРС записано: «Розвивати на підприємствах і в установах, в учбових закладах і за місцем проживання населення масову фізкультуру і спорт». Бо як говорить народна мудрість: «В здоровому тілі — здоровий дух». Спорт — надійний помічник і союзник у праці і житті нашого народу. Разом з тим, він є одним з методів виховання мас і розв'язання таких державних завдань, як підвищення продуктивності праці, охорона здоров'я і профілактика захворювань.

...Проведення щорічних спартакіад «Бадьорість і здоров'я» трудівниками підприємств стало доброю традицією Сумського облвдділу УТОГ.

На щорічну спартакіаду області зібралося рекордне число учасників — 68 фізкультурників. Це — представники Сумського, Конотопського та Лебединського УВП.

...Десята година ранку. Стадіон артилерійського училища. Під високими розлогими деревами, що зеленим вінком обрамляють стадіон, розташувалися окремими таборами спортсмени УВП.

По сигналу судді М. П. Кулакової учасники спартакіади шикуються. Оголошується програма і умови змагань. Після цього ко-

ДЖЕРЕЛО ПРОДУКТИВНОЇ ПРАЦІ

жен учасник займає своє місце за видами спорту. Видно, що кожен колектив був добре підготовлений до цього ще заздалегідь. В цьому неабияка заслуга інструкторів по фізкультурі районних Будинків культури УТОГ.

Ось на біговій доріжці застигли в чеканні сигналу спринтери. Помах прапора і бігуни вихором вириваються вперед.

Найшвидше стометрівку пробігав В. С. Сергієнко — передовик виробництва Сумського підприємства УТОГ. Серед чоловіків цю відстань пробіг з добрим результатом — 11,9 сек. теж представник Сумського УВП В. С. Тимошенко.

Тим часом інша група спортсменів міряється силою в штовханні ядра. Найдалше — 10,42 метра штовхнув його В. С. Чмиленко — слюсар Сумського УВП. У жінок найспільнішою виявилася теж представниця Сум, швея Н. С. Бардакова — послане нею ядро пролетіло 9,25 метра.

Серед стрибунів у довжину переможцями вийшли: слюсар Сумського УВП В. С. Тимошенко — 5,14 метра, серед жінок — швея Конотопського УВП А. М. Шевцова — 4,07 метра.

В кроці кращий результат був у столяра Лебединського УВП, ударника комуністичної праці В. П. Іванчик — 11,25 хвилини, серед жінок — у представниці Сумського УВП — В. С. Сергієнко.

Найшвидше і найсмачніший обід з трьох блюд приготували кулінари Конотопського УВП на чолі з своїм шеф-поварем В. П. Вашко.

Сподобалась комісії та учасникам спартакіади стіннівка Лебединського УВП, яка в дружніх шаржах відобразила переможців і тих, що лише мріяли про перемогу.

В колективному заліку перше місце завоювали спортсмени Сумського УВП, друге — Лебединського, третє місце посіли фізкультурники Конотопського УВП.

На урочистому закритті спартакіади голова Сумського облвдділу УТОГ А. К. Мішинцев вручив переможцям грамоти та цінні подарунки.

Ф. ПРИСІЧ.

Подільського педінституту ім. Затонського В. А. Жабенко. Як знавець і цінитель цього старовинного виду спорту він з захопленням передає прийоми і техніку гри в городки членам УТОГ.

Після дводенної боротьби на перше місце вийшов здібний учень В. А. Жабенка П. Д. Боднар. Другу сходинку зайняв В. П. Брандбур, а третю — М. Р. Харчук.

Змагання показали, що городошний спорт ще не скрізь знайшов популярність серед колективів фізкультури УТОГ. Спортфедерації області необхідно вжити заходів, щоб цей вид спорту став масовим.

Після коротких тренувань збірною командою городошників, яка повністю укомплектована з гравців Кам'янець-Подільського, відбуде на республіканські змагання до Львова.

І. КЛЕЙМАН.

На знімку: команда городошників колективу фізкультури Кам'янець-Подільського будинку культури (зліва направо) Н. С. Кулик, Н. Р. Харчук, П. Д. Боднар, Н. К. Козачук, В. П. Брандбур та З. В. Лисько.

Фото І. КОШОВОГО.

Редактор П. БУЛАТОВ.